

Mythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 03 : Des Pythiens](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 02 : Des jeux Pythiens](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 26/11/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/853>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination132v°-133r°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 25/11/2024

Mythologia.

nos adduxisti; qui non pro diuitiis, sed pro gloria decertant. Nam præter
superiora ludorum genera mox additi sunt equites armati, qui cursu certa-
rent, vt ait Pind. in Psamido Camerinxo, & multa alia à primis differentiis.
Enimvero non è quouis oleastro tamen coronæ victoribus dabantur anti-
quitus, sed è vocata Callistephano, vt his verbis testatur enarrator Ari-
stophanis de Aristorelis sententia; *ἐν τῷ παλαιῷ ἱστῶσι, καλῶτα δὲ καλλ-
εῖφαι. ταῦτα δὲ ἐρωτῶν τὰ φύλλα τῆς λιτανῆς ἱλαίης σίφαις. ἀφ' ὧν τῆς περὶ-
θεῖς ἀπὸ τοῦ μύρου, οἱ τῆς σφαιρῆς συμπίπτουσι. ἀπὸ ταύτης λαβὼν ἀρετῆς ἐφύταυσι
ἐλαιοπλάτῃ, ἀφ' ἧς δὲ ἡ σφαῖρα ἐκτελλομένη δίδεται. ἥτις δὲ ἀπὸ τοῦ ἱσθίου περὶ
τοῦ Καλλίου. ἢ τῷ περὶ τοῦ ἀνέχοντος. περιμεινόμεναι δὲ, καὶ ῥαῖς μεγάλας τῷ θεῷ ἀν-
τιπῶν ἵστω. ἀπὸ ταύτης ἔφαρτο λαβόντες δὲ αὐτῆς τὴν ἀλλοτρίαν ἐλαιοπλάτῃ τῆς σφαιρῆς.*

10

Oliua quædam est in Panstethio, quæ vocatur Callistephanus, cuius folia è
contrario se habent ipsa natura, atque folia cæterarum oliuarum. Demittit
ramos tanquam myrtus conficiendis coronis accommodatos. Ex hac cepit
Hercules, atque in Olympicis plantauit, è qua dantur coronæ Athletis. Est
verò ipsa circa Hilissum fluium sexaginta stadiis distans ab ipso flumine,
atque circumsepta est. Proposita est magna pœna si quis illam attigerit, è
qua capientes Elei Athletis coronas in Olympicis proponebant. Hanc & ab
Hercule fuisse ita portatam, & ea coronari in Olympicis Athletas consue-
uisse, ita significauit Pindarus in Epinicio Thetoni Agrigentini;

20

*αἰτωλὸς αὖτ' ἑλέσθαι
ἀμφὶ κόμας βάλει γλαυ-
κότες κόμας ἱλαίης τῆς περὶ
ἱσθίου ἀπὸ τοῦ παλαιῷ ἱστω
ἀφ' ἧς τῆς σφαιρῆς
μετὰ τῷ ἱσθίῳ καλλεῖφαι δίδεται.*

Aetolus vir altè

Circa comas ponat vi-

rens ornamentum oliuæ, quam olim

30

Istri ab umbrosis fontibus tulit.

Amphitryoniades.

Monimentum in Olympicis pulcherrimum certaminum:

Atque de Olympicis certaminibus hæc breuiter dicta sint, nunc de Pythiis
dicatur.

De Pythiis

Cap. II.

40

Verunt & Pythia multis annis ante Isthmia instituta, post Olympia ta-
men, & ea in honorem Apollinis agebantur, cæptaque sunt eo tempo-
re, quo Apollo latronē in Delphis sagittis cōfixit, qui postea insepultus
ibi cōtabuit, quem tamen draconem quidam esse crediderunt, vt dictum est.
Alii instituta dixerunt, quia cum artem vaticinandi sit à Pane doctus, qui
scitè Arcadibus leges dedit, mox ad vaticinium venit, vbi Nox, deinde The-
mis responsa dabat, Pythone præside tunc tripodis prophetici cæso ipse vati-
ciniorum locum occupauerit. Cum cæpti essent igitur celebrari ludī Py-
thici, antiquissimum omnium fuit certamen, vt hymni in Apollinem caner-
entur. Deinde altera Pythiade instituerunt Amphictyones cantum ad ci-
tharam & ad tibiam octaua post quadragesimam Olympiade. Postea verò
indicta

indicta fuerunt eadem certamina, quæ etiam athletis in Olympicis, quadrigis exceptis, (nam curruli etiam certamine in Olympicis certabatur) atque lege sanctum fuit ut soli pueri longiore repetitoque cursu certarent. Aulæ deinde repudiæ, quia nescio quid trille auditu ab his caneretur, nam elegi, & funebres modi cum iis tibis congruebant, remotisque præmiis coronarium institutum est certamen. Septima deinde Pythiæ additus est equorum cursus, at vigesima tertia ad cætera ludicra accessit cursus armatorum, & bigis deinde decertari coeptum, & pancration inter pueros, & polli iuluges tunc singuli, tunc bini introducti sunt. At in omnibus his certaminibus corona laurea victoribus donabatur, ut testatur Pindarus multis in locis. Id gratum esse Apollini putabatur, quia traditum est in fabulis, quod Apollo Ladonis filiam in eâ arborem mutatam amauerit. conuentum autem hunc ab Amphictyone Deucalionis filio prius institutum fuisse tradidit in Phocicis Paus. sed antequam Apollo Daphnem amaret instituta sunt Pythia, & antequam laurea reperiretur, vel ex palma, vel ex æsculo coronæ dabantur victoribus, ut ait Ouid. lib. primo Metamorph. in his;

Instituit sacros celebri certamine ludos.

Pythia perdomitæ serpentis nomine dictos.

Hic iuuenum quicumque manu, pedibus ue, rota ue

Vicerat: æsculeæ capiebat frondis honorem.

Nondum laurus erat.

Nam primis Pythiorum temporibus non erat adhuc inuenta laurus, quæ postea inuenta & locus datus est fabulæ, & coronæ victoribus Pythiorum ex illa confectæ. apparet autem ex Ouidii carminibus non Amphictyones, neque filium Deucalionis, sed Apollinem ipsum præ læticia victoriæ eius certaminis, in quo Pythonem ceciderat, Pythicos ludos instituisse, atque eadem propè ludicra fuisse in Pythiæ, quæ erant etiam in Olympicis. alii dixerunt neque palmam, neque æsculum, neque laurum præmium fuisse Pythiorum, sed poma quædam Deo consecrata victoribus donari solita ut scripsit in libro de coronis Ister. Verum istud accidit, quia & ludicra, & præmia victorum, & tempora, quibus agebantur Pythia, sæpius immutata sunt: nam cum nono quoque anno primum agerentur Pythia, perducta sunt postea ad quinquennium, quia tot Nymphæ dictæ sunt Parnasides dona Apollini, cum feram trucidasset, obtulisse. at de Pythiis satis, nunc de Nemeis dicamus.

De Nemeis.

Cap. III.

Celebrabantur Nemea in sylua quadam ita vocata, quæ fuit inter Philuntem & Cleonas Achaïæ ciuitates, in Archemori Lycurgi filii honorem quoniam in illa sylua dicitur à serpente morsus interisse. fuerunt verò eadem ludicra in his, quæ etiam in superioribus instituta, at victores apio coronabantur, quæ funebres erant plantæ; idque ad perpetuam Archemori memoriam. Alii Nemea instituta fuisse maluerunt ab Hercule, quia Nemeum leonem ibi occiderit. alii ob Opheltam, qui per propriam mortem in Thebas militantibus Lacedæmonis vaticinatus fuit: erat enim certamen epitaphium siue funebre, in quo milites aut militum filii solum primū certabant, quamuis & populus in id, postea fuit admissus. alii non ob illum

L1

prædi-